

İBRAHİM TENNURİ/KAYSERİ

Kayseri 2011
Sempozyumu
Bildiri Kitabı

Editör

Doç. Dr. Ali Tavuşoğlu

Yayınsayan

Melikgazi Belediyesi - Kayseri 2011

3. Oturum 2. Bildiri

İBRAHİM TENNÛRÎ'DE SEYR U SÛLÛK EĞİTİMİ

Prof. Dr. Kadir Özköse²⁹⁴

Tasavvuf tecrübî ilimdir. Talim, terbiye, ihtisas, tatbik ve tahkik düzeyinde hakikatleri devşirmeyi öngören bir disiplindir. Sonsuzluk yolculuğuna çıkan, evrensel değerlerle mücehhez olmaya çalışan, içsel donanıma ermeyi hedefleyen, ilahi tecellilere mazhar olmayı arzulayan sâlik, öncelikle kendini bu duruma hazır hale getirmelidir.

1. Mürit-Mürşit İlişkisi

İbrahim Tennûrî'nin ifadesiyle ilahî gülistanın has kokulu güllerinden biri haline gelmek için bahçıvanın bakımına ve gözetimine ihtiyaç hissedilmektedir. Mana gülü kendi başına serpilen bir değer değildir. Maneviyat bahçesinin bahçıvanları mürşid-i kâmillerdir. Bu gerçekten hareketle tasavvufî eğitim almak isteyenlere Tennûrî, öncelikli olarak mürşid-i kâmil arayışına koyulmayı tavsiye etmektedir. Mürşid-i kâmillerin izinden gitmeyi, aşk ehli elinden taç ve hırka giymeyi, hakikat dersinin müdavimi olmayı, mürşid-i kâmillerin telkin ve icazetini edinmeyi öngörmektedir. Maneviyat yolları uzun ve tehlikelidir. Yolculuğun selameti, bir bilenle beraber olunmasına bağlıdır. Maneviyat yolculuğundaki ayak kaymaları, ifrat ve tefrite kaçmalar, ancak işin uzmanınca düzeltilebilir. Mürşid-i kâmilleri gönül hazinesinin sarrafı kabul eden Tennûrî'ye göre, gönül gibi çok özel ama ham bir altının iyi bir kuyumcu tarafından işlenmesi gerekmektedir.²⁹⁵ Tasavvuf teslimiyet ve sebat eğitimidir. İntisab eden dervişin şeyhine bende olması, sülûk esnasında kendisine verilen reçetelere harfiyen riayet etmesi, şeyhinin önerilerini ciddiye alması ve itirazdan kaçınması esastır.²⁹⁶

İntisap edilecek mürşidin taşıması gereken hasletleri takdim ederken Tennûrî, mürşidin ehliyetli olması, şer'î şerife sadık, ilim sahibi, ilmiyle âmil, tevazu ehli ve zahid olmasını gerekli görmektedir.²⁹⁷ Mürşidi avcıya benzeten

²⁹⁴ C.Ü. İlahiyat Fakültesi Tasavvuf Anabilim Dalı, kozkose@cumhuriyet.edu.tr; kadirozkoze60@hotmail.com

²⁹⁵ İbrahim Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, Süleymaniye Kütüphanesi Şehid Ali Paşa Bölümü, 1326, vr. 88^b.

²⁹⁶ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 84^a.

²⁹⁷ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 75^a, 104^b.

Tennûrî, avcılarının ok atmak, köpek salıvermek ve doğan kuşu gibi avcı kuşlar aracılığı ile avlarını yakaladığından bahsetmektedir. Avcıların köpeği, aşkla mest olmanın ve aşka koyulmanın sembolüdür. Mürşid-i kamillerin aşk kanadı nefislerine zebun olanları ısıtır, aşk oduna atıverir, eğrilerini yakıp nezih bir görünüm sağlar. Avcı kuşlar, mürşid-i kâmillerin himmet gücünü sembolize etmektedir. Himmet, sözün tesir gücü, davranışların tesir boyutu ve kişiliğin teshir kuvvetidir. Erenlerin himmetine mazhar olanlar, Hak dostlarının nazarlarını celbedenler huzura kabul edilenlerdir. Okla avlamak, dua ritminin sembolüdür. Ârif ve âşıkların duası diriliş muştusudur. Taliplerin kıvama ermesinde yegane iksirdir.²⁹⁸

Zamanın kutbu, âriflerin temsilcisi, âşıkların öncüsü ve sünnet-i seniyyenin takipçisi konumunda olan bir mürşid-i kâmilî bulan müridin birtakım hasletlere sahip olması gerekir. Mürşidinin emri dışına çıkmamalı, dervişliği taç ve hırkadan ibaret görmemeli, şeyhinden destur almadan işe koyulmamalı, onun emirlerine sadık kalmalı, ten kavgasına bürünmemeli, benlik duygusundan arınmalı, şeyhin himmetini üzerinden eksik etmemeli, mürşidine karşı hürmette kusur etmemeli, niyeti halis olmalı, hizmetinde kusur etmemeli, şeyhe rabıtası sağlam olmalı ve şeyhin şefkatini celbedecek bir tutum sergilemelidir.²⁹⁹

2. Arınma Süreci

Seyr u sülûkun başlangıcını tevbe-i nasûh olarak gören Tennûrî, sâlikin tevbesine sadık kalmasını tembih etmekte, dilinden istiğfarı eksik etmemesini önermekte, telaffuz ettiği istiğfar ibarelerinin anlamına vukufiyet kesbetmesini istemektedir. Tövbe ile cismin temizlendiğini, kulun gûnahtan arındığını, salihlerden kılındığını ve cennete layık hâle getirildiğini söylemektedir.³⁰⁰ Tasavvufî hayatı imanın hakikatlerini devşirmek olarak gören Tennûrî, sâlikin tevbe ile günah yükünden kurtulacağını belirtmektedir.³⁰¹ Tende necasetin gönülde masiyetin olduğundan bahseden Tennûrî, tendeki necaseti su ile gönüldeki masiyeti de tövbe ile gidermek gerektiğine vurgu yapar.³⁰² Tövbe suyu ile günahlardan arınan kulun bedeninde ibadet nuru parlamaya başlar. Batıl yollardan sakınıp

²⁹⁸ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 187^{a-b}, 188^a.

²⁹⁹ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 30^a, 58^a, 149^a, 199^b.

³⁰⁰ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 10^{a-b}.

³⁰¹ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 73^a.

³⁰² Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 10^b.

hidayet yoluna sülûk etmeye başlar.³⁰³ O, aşk yoluna koyulmak isteyenleri tövbeye ve aslına dönmeye davet etmektedir:

Ma'âsî işlerine tevbe kıldı,

Açıldı yolu ol dem 'ışkı buldı.³⁰⁴

Gel imdi bu cihetlerden arın yun,

Çü andan geldün i yâr asluna dön.³⁰⁵

Rücû itdi Hakk'un mülkine geçdi,

Bu işlerden hevâsı küllî uçdı.

Pes andan sonra anı satmak olmaz,

Bağışlayup yabana atmak olmaz.³⁰⁶

Tövbe ile arınan sâlikin ihlâsa bürünmesi, samimiyeti elden bırakmaması, riya ve gösterişten kaçınması gerektir. Zira tasavvuf yolu sıdk ve ihlâsa bürünmeyi gerektirmektedir. Bu çerçevede Tennûrî, gönülden kibir ve kinin atılmasını, küfür tozlarını ayıklayıp imanın pak hale gelmesini istemektedir.³⁰⁷ Nefsin riyasını ihlâs ile gidermeye davet eden Tennûrî, ihlâsa aşk iksirinin katılmasını öngörmekte, ihlâsa aşkın eşlik etmesi ile kişiyi cevhere dönüştüreceğinden bahsetmektedir.³⁰⁸ İnsanı riya ve vesveseden, amelleri de illet ve şüphelerden temizleyen ihlâs, manevî yolculukta önümüzü görmemizi engelleyen perdelerin kaldırılmasını sağlar.³⁰⁹

3. Teslimiyet Ruhı

³⁰³ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 105^a.

³⁰⁴ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 107^b.

³⁰⁵ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 35^a.

³⁰⁶ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 93^b.

³⁰⁷ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 10^a.

³⁰⁸ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 72^b.

³⁰⁹ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 123^a.

Allah'ın hükümlerine şartsız teslimiyeti telkin eden Tennûrî, Allah'tan gelen her şeyi hoş görür. O'ndan gelen her şeye rıza gösterir. Yunus Emre üslubuyla o, kahr olsun lütuf olsun tüm ilahi tecellilerden hoşnut olduğunu şu şekilde dile getirmektedir:

Câna cefâyâ kıl vefâ,
Kahrın da hoş lutfun da hoş.
Yâ derd gönder, yâhud devâ,
Kahrın da hoş lutfun da hoş.
Hoşdur bana senden gelen,
Yâ hilât ü yâhud kefen,
Yâ taze gül yâhud diken,
Kahrın da hoş lutfun da hoş.

Gelse celâlünden cefâ,
Yâhud cemâlünden vefâ,
İkisi de câna sefâ,
Kahrın da hoş lutfun da hoş.
Ger bağ u ger bustan ola,
Ger bend ü ger zindan ola,
Ger vasl u ger hicran ola,
Kahrın da hoş lutfun da hoş.

Ey Padişah-ı lem-yezel,
Zat-ı ebed Hayy-ı ezel,
Ey lutfi bol kahrı güzel,
Kahrın da hoş lutfun da hoş.
Ağladursan zârı zârı,
Virürsen cennet ü hûri,

Layık görür isen nârı,
Kahrın da hoş lutfun da hoş.
Gerek ağlat gerek güldür,
Gerek dirilt gerek öldür,
Bu Âşık hem sana kuldur,
Kahrın da hoş lutfun da hoş.³¹⁰

Soyutlanma Çabası

İnsanın dünyaya gelmezden önce tertemiz nur olduğu, hava, su, toprak ve ateş gibi anasır-ı erbaadan öte durumda olduğunu belirten Tennûrî, Hakk'ın insanı üstün konumda yarattığını, meleklerden bile ileri düzeyde bir varlık kıldığını söylemektedir.³¹¹ İmam Gazâlî'nin ruhu, ağacın damarlarında dolaşan suya benzetmesi gibi, Tennûrî de insan bedenini güle, ruhu ise gül suyuna benzetir. Gülde özün suyu olması gibi, insanın özü de ruhu olmaktadır. Gül suyu nasıl berrak, latif ve gülden ayrı düşünülmesi imkansızsa Allah'ın emrinde olan ruhun da ondan ayrı düşünülmesi mümkün değildir.³¹² İnsanda kötü davranışların kaynağı nefis, iyi olan huyların kaynağı ise ruhtur. Bu ikisi sürekli çekişme halindedir. Bu mücadelenin sahne aldığı yer ise vücudun tahtgâhı olan kalbdır. İnsanın kalbini süsleyip bezeyecek olan ruh, Allah'ın güzelliğinin bir parçasıdır.³¹³ Elest bezmine dikkatlerimizi çeken Tennûrî, "Belâ" cevabını veren ruhun asudeliğini özlemekte, beden muradına gark olmaktan ve bu cihana gelmekten duyduğu sancıyı dile getirmekte, ezeldeki pâk hâline müştak olmakta, rükû ve secdenin cihetsiz gerçekleştiriliş hâline hatırlatmada bulunmaktadır.³¹⁴

İlâhi aşka ulaşmanın, kalbi arındırmanın ve ruhânî dirilişin en temel şartı, mâsivâdan vazgeçmektir. Dünyevî istek ve arzulardan sakınanlar esrar perdelerini kaldırırlar. Nakşî terk edip nakkâşa yönelmek, sedeften geçip dürrü edinmek, âb-ı

³¹⁰ Ahmed Remzi Akyürek, *Bergüzâr*, Kastamonu Vilâyet Matbaası, 1329/1913, s. 36.

³¹¹ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 59^a, 99^a.

³¹² Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 4^b, 35^b.

³¹³ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 8^b.

³¹⁴ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 38^b.

hayat çeşmesinden doyasıya içmek gerekmektedir. Aşkı mihenk edinenler, gönül deryasına dalmak için nasıl ki kişinin fazlalıklardan sıyrılması gerekiyorsa hakikat deryasına dalmak isteyenlerin de kayıtlardan kurtulmasını öngörmektedir. Dünya malını cîfeye benzetmekte, zâhidin malda ve mülkde gözünün olmayacağını, hırs ve tamah illetinden kurtulacağını, dünya süsüne aldırılmayacağını dile getirmekte, aşk ateşinde yanan zahidin dünya kirleri ile lekelenmeyeceğini dile getirmektedir.³¹⁵ Halktan geçip Hak ile ünsiyet eden ârifler, sıradan halkın tavrından farklı, çok özel bir manevî tecrübe yaşamaya başlar. Uzlet hayatının lezzetini ve halvet deneyiminin kazancını edinmeye başlar, ne mazi ne de istikbal kaygısı çeker, kimseden de herhangi bir beklenti içerisinde olmaz. Kendini Hakk'a ait hissettiği için rızık endişesi çekmez, çalışır kazanır, yer ve yedirir ama kimseden dilenmez, kimseye muhtaç olmaz, herkese insaf ederken kimseden insaf beklentisine girmez.³¹⁶ Zâhidler Allah'ın dünya kirlerine bulaştırmadığı, kendine özgü kıldığı, maddi ve nefsanî heveslere karşı perdelediği kimselerdir. Dünyanın süsüne ve alayışına kanmadıkları için cennet özlemine koyulmuşlardır. Hayatları boyunca cennet sevdasından ödün vermemişler, gönül gözünü açıp cennetin güzelliklerine müştak olmuşlardır.³¹⁷ Cennet özlemi derken nimet cennetinin ötesinde zât cennetine talepleri vardır. Onlar cemalullahâ âşıktır. Ne velayet iddiasında ne de keşf ve keramet gösterisindedirler. Zühd makamında karar kılmaya, fakr duygusuna bürünmeye, ten dünyasından can kıvamına ermeye yönelik çaba gösterirler. Keşf iddiası da kerameti izhar çabası da aslında birer tuzaktır. O tuzaklara kapılmadan ihlas ve teslimiyeti şiar edinmek esastır.³¹⁸ Şu bir gerçek ki, dünya kâhır evidir, bal zannedilen tutkuları zehirdir, belası çok, mihneti yamandır. Seküler tabiattan kurtulanlara, dünyevî ihtiraslardan uzaklaşanlara cennet verilir, kâhırdan koparıp lutfâ erdirilir. Tennûrî'ye göre zühd; özgürleşmek, ânın kıymetini bilmek ve ebediyeti faniliğe tercih edebilmektedir.³²⁰

Zühdü gerçekleştirmenin yolu riyazet ehli olabilmektir. Riyazet nefsi terbiye sürecidir. Riyazet, nefsin arzularını sınırlamak, bayağı duygulardan

³¹⁵ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 33^b, 107^b, 149^a, 176^b.

³¹⁶ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 146^b.

³¹⁷ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 42^b.

³¹⁸ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 148^a.

³¹⁹ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 11^a.

³²⁰ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 148^b.

kurtulmasını sağlamak, iyilikleri meziyet haline getirmesini sağlamaktır. Kurtuluş yolu çekilen riyazetlerle doğru orantılıdır.³²¹ Nefsi ıslah etmenin, kirlere arındırmanın, nefse sorumluluk bilincini kazandırmanın yolu ciddi bir riyazettir.³²² Riyazet mürşid-i kâmilin gözetiminde gerçekleştirilir, ifrat ve tefritten uzak bir denge eğitimi sağlanır. Şeyhin fonksiyonu, riyazet esnasında dervişi şeytanın karışmasına, yanlış bir yola sevk etmesine, aldatıp şaşırtmasına fırsat vermeyişidir. Mürşid dervişi gözünü açar, önündeki perdeleri sıyrır, gerçeği görmesini sağlar, yol haramilerine karşı farkındalık bilinci geliştirir ve kararlılık eğitimi verir.³²³ Mürşidin kurduğu sofrası irfan meclisleridir. Dervişi doyuran, huzura erdiren ve tatmin kılan ancak irfan meclislerinde gerçekleştirilen ilim ziyafetleridir. Dervişi kisvesi, kıymeti ve görüntüsü mürşidinin açtığı aydınlık yolda yürümesidir. Şehadet âlemindeki sıkıntılara katlanmayı sağlayan güç, aşkın dayanma ruhudur. Ruhunu ve kalbini doyuran dervişi nefsi azla yetinen, kıvama eren, gözü doyan bir hale gelir.³²⁴ Kişiyi Hak'tan uzaklaştıran etkenlerin başında; tıka basa yemek, oburluk, doyumsuz iştah, hırs, tamah, açgözlülük, bencillik, menfaat düşkünlüğü ve çekemezlilik gelir. Dervişi böylesi mihnetlerden kurtuluşu iyi bir idman eğitimi almasına bağlıdır. Bu çerçevede nefis açlıkla terbiye edilir. Riyazet çerçevesinde yükümlü tutulan oruç ve halvetten gaye, kişiyi aç ve susuz bırakmak değildir. Hedef dayanma gücünü artırmak, hayatın yeme içmeden ibaret olmadığını göstermek, kanaat hazinesine kavuşmayı sağlamaktır. Orucun hem bedene hem de ruha tutturulması esastır.³²⁵ Nefisle mücadelenin ne denli zorlu bir çaba olduğunu Tennûrî şiirinde şu şekilde dile getirmektedir:

Gazâ ney' düşüni gel dinle imdi,

Bu sözden kendü hâlün anla imdi.

Kişi kılmasa nefsinün gazâsın,

Bilimez kendünün yoldan azasın.

Gazânun ekberi nefsündedir uş,

Ki cânı mest idüpdür 'aklı serhoş.

³²¹ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 23^b.

³²² Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 61^b.

³²³ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 66^b.

³²⁴ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 75^b.

³²⁵ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 20^a, 101^a, 118a

Gazânun bildün-ise asgarından,

Haberdar ol hem anun ekberinden.³²⁶

Temizlenmeden mutluluk hasıl olmaz. Bedeni yıkamak da temizlenmek anlamına gelmez. Beden kılıfını dışı pak edildiği halde içi manevî kirlilerden arındırılmazsa kişide hidayet nuru zuhur etmez. Temizlikte asıl olan iç ve dış berraklığının birlikte sağlanmasıdır.³²⁷ Gönül bahçesinin yeşermesi, meyve vermesi, fayda hasıl etmesi kişinin tam bir himmet sahibi olmasına bağlıdır. Tecelli makamı konumuna gelen gönül sonunda teselli olmakta ve ilahi esrara hayran kalmaktadır.³²⁸ Mensup olduğu tarikatın esas ve şartları doğrultusunda tam bir gayret sergilemeyen derviş, tarikat gemisinden istenilen sonucu alamaz. Bedenimiz ruhumuzun kisvesi ve kalbimizin mahfazasıdır. Kalb ve ruhun hayatıyetine ömür verirken bedene zarar vermek söz konusu değildir. Her üçünün de hakkını vermeye çalışmak esas gayedir.³²⁹ Tennûrî şu dizeleri ile bizleri kalb-i selim sahibi olmaya davet etmektedir:

Gel imdi hükm-i şer’i tuydın-ısa,

Dil ü cân-ıla ‘ışka uydun-ısa.

Satup almağı ko dünyî kumâşın,

Bu bâzâr-ıla düz cânun ma’âşın.³³⁰

Gayr-i nakşından eyle gönlü pâk,

Ki sana hâsil òla kalb-i selîm.

Mukarrer ola hâli her işinde,

Görine nûr-ı Hak her cünbûGinde.

Tereddüd kılmaya ol gördüşinde,

Ne kim gördi’se düşinde öginde.

³²⁶ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma’nevî*, vr. 67^b-68^a

³²⁷ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma’nevî*, vr. 7^a.

³²⁸ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma’nevî*, vr.95^b.

³²⁹ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma’nevî*, vr. 10^b.

³³⁰ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma’nevî*, vr. 95^b.

Zire âyîne-i Hak oldu kalbi,

Arındı hâlis oldu gitdi kalbi.³³¹

Gönül deryâ-yı 'ışka yine taldı,

Cevâhîr ma.deninden gevher aldı.

Kenâra gelsün ol gevher bilenler,

Dil ü cânın virüp satın alanlar.

Ki cân u dil-durur anun bahâsı,

Kıyandan bileler gevher-Ginâsı.³³²

Ana ısmarlayasın cism ü cânı,

Sana göstere ol genc-i ma.ânî.

İlâhî gizleme ol genci bizden,

Tecellîsin o gencün ırma gözden.³³³

Sonuç olarak Tennûrî, öngördüğü seyr u sülûk eğitimi ile kişinin mahviyet makamına ermesini, benlik davasından kurtulup hakikati idrak etmesini, farkındalık bilincine erip kendi gerçekliğini görmesini, halk içinde Hak ile birliktelik sağlamasını, hiçbir şeyin kendisini Allah'tan alıkoymamasını hedeflemektedir.

³³¹ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 17^b.

³³² Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 79^a.

³³³ Tennûrî, *Gülzâr-ı Ma'nevî*, vr. 191^b.